

Poděkování
J. Dus
[2]

**Anketa mezi
sestrami
z křesťanské
služby II.**
[6]

**Táborové
historie**
B. Uličná
[5]

**Nesmýšlejte
vysoko**
K. Smolíková
[4]

Poděkování

Z proslovu bratra faráře Jaromíra Dusa při ekumenické bohoslužbě ve vojenském kostele Jana Nepomuckého na Hradčanech 6.12.2004. Duchovní služba Armády ČR tehdy byla přijata do společenství „Komunity kříže a hřebu“.

Vážený přítomní, vzácní hosté z domova i z ciziny, bratři a sestry, rád bych začal své poděkování tím, že přečtu jeden rozhovor z Bible. Odehrál se mezi písařem Bárukem a prorokem Jeremiášem a je zapsán ve 45. kapitole Jeremiášova proroctví: „Toto praví Hospodin, Bůh Izraele, o tobě Báruku. Řekl jsi: Běda mi, neboť Hospodin přidal k mé blest ještě starost. Do zemlení vzdychám a odpočinutí nenalézám. Toto mu povíš: Toto praví Hospodin: Hle, bořím, co jsem vybudoval, vyvracím, co jsem zasadil, celou tuto zemi! A ty bys chtěl pro sebe usilovat o veliké věci? Neusiluj! Neboť hle, já uvedu zlo na všechno tvorstvo, je výrok Hospodiniův, ale tobě dám jako kořist život na všech místech, kamkoli půjdeš.“

Mnohokrát jsem četl toto slovo jako slovo určené právě mně. Naznačím proč: Bylo mi téměř 30 let, když jsem se dostal na postgraduální studium do Westminster-ské koleje v Cambridge, poprvé navštívil katedrálu v Coventry a účastnil se valného shromáždění Světové rady církví v Uppsale. Moje žena dokončila studium medicíny, narodila se nám dcera. Velké plány, velké věci téměř na dosah ruky!

Potom však, právě v den mých 30. narozenin, se násilím od vlečení představitel mé země vrátili z Moskvy, oznámili kapitulaci a pak o něco později normalizaci... To byl konec všech mých velkých plánů! *Bořím, co jsem vybudoval, vyvracím, co jsem zasadil, četl jsem. A ty bys chtěl pro sebe usilovat o veliké věci! Neusiluj! Dám ti však život, na všech místech, kamkoli půjdeš!*

Mohu říci, že Pán Bůh svůj slib do písmene splnil. Jemu patří moje poděkování nejprve! Chránil život můj i mé rodiny, kamkoli mne odvedli. Nadto ještě způsobil, že jsem se i velkých věcí dočkal. Dokonce

mi umožnil, abych na jedné velké věci, na vzniku duchovní služby v resortu obrany České republiky, měl svůj podíl. To byl pro mne veliký a vzácný dar. Díky němu jsem v posledních 9 letech prožil bezpočet zajímavých, příjemných a dobrých dnů. Jen těch cest doma i do ciziny, těch zajímavých setkání a rozhovorů, těch vzácných přátelství, která jsem směl navázat — s našimi kaplany, s představiteli církví v naší zemi, s představiteli duchovních služeb jinde! Nemohu v toto chvíli všem poděkovat jednotlivě, tak alespoň po skupinách.

Začnu u vojenských kaplanů. To oni způsobili, že duchovní služba v České armádě má tak dobrou pověst! Děláte svou práci lépe, než jsem si kdy uměl představit, a i když je mezi námi rozdíl celé generace, vždycky jsem cítil, že jste mne přijali mezi sebe. Jsem vám za to upřímně vděčný!

Pokud jde o vzácné hosty z ciziny, jsou mezi námi představitelé duchovních služeb ze všech zemí, které s naší republikou sousedí, z Německa, Rakouska, Polska i Slovenska, ale také z Francie, z Holandska a z Belgie. Je to pro naši duchovní službu nesmírná čest, vážení bratři, že jste přijeli, i když dobře vím, jak je váš čas vzácný a váš program nabitý. Nechci však děkovat jenom za to, že jste zde. Vám a často i vašim předchůdcům jsem a budu vždy vděčný za vaše přátelství, za vaše rady i za vaše dary. Jen díky vám jsme mohli zajistit byty pro první kaplany, právě pro ty, kteří se v těchto dnech vrací do civilu, do svého nového sboru a do své nové farnosti. A jen s vaší pomocí můžeme také rychle budovat pastorační centrum v Lulči u Vyškova, o kterém jsem přesvědčen, že již brzy bude dobře sloužit mnoha českým vojákům.

Byli jste vůči nám vždy vzácně otevření

a upřímní. Díky vám jsme často přesně věděli, čeho se musíme vyvarovat — a vy jste nás v tom podporovali. Děkujeme!

Můj dík patří také vám, pane kardinále, i tobě, příteli a spolužáku Pavle Smetano. Bez vaší podpory a vaší důvěry k nám, k Tomášovi Holubovi a ke mně, především v době, kdy se duchovní služba v Armádě České republiky připravovala, aby k podpisu dohody mezi Českou biskupskou konferencí, Ekumenickou radou církví a Ministerstvem obrany nedošlo. Děkuji ale i všem dalším církevním představitelům, panu arcibiskupovi Graubnerovi, bratřím biskupům Cikrlemu a Volnému, bratřím patriarchům Špakovi a Schwarzovi, bratřím kazatelům Černému, Nowakovi a Šimkovi — za váš zájem o službu mezi vojáky, za pomoc při hledání a přemlouvání těch, kdo již v duchovní službě pracují nebo kdo v ní pracovat budou, a ovšem i za vaše modlitby. Díky vám!

Dnešní naše ekumenická bohoslužba je pro mne významná ještě ze dvou důvodů: duchovní služba AČR získává kříž z hřebů z Coventry a v těchto dnech končí povinnost mladých mužů v naší zemi prožít kus svého života na vojně.

Již jsem zmínil, že v katedrále v Coventry jsem byl poprvé v roce 1968. Znovu jsem se tam dostal po 34 letech. To jsem tam byl spolu s představiteli duchovních služeb všech evropských a severoamerických armád, tedy nejen s vysokými církevními hodnostáři, ale i s vojáky — s generály a admirály, z nichž mnozí byli a jsou mými přáteli. Slavnostní uniformy a velký, dřevěný, pozoruhodně vyřezávaný kříž, dar pana profesora Severy z Prahy, to se mi vybaví, když si na svou druhou návštěvu katedrály sv. Michala v Coventry vzpomenu.

Uniformy a kříž! Když se ukázalo, že mám ve své funkci v duchovní službě AČR zůstat o rok déle, než jsem původně předpokládal, usoudil jsem, že mně byl tento čas přidán, abych — snad trochu jako svůj odkaz — přenechal českým kaplanům vazbu na katedrálu v Coventry, po které jsem sám v jejich věku velice toužil. Jsem vděčný panu biskupovi Simonovi, paní Margaret Middleton i dalším přátelům v Coventry,

že mně to umožnili, a jsem vděčný českým kaplanům, že to přijali.

I skutečnost, že odcházím z duchovní služby resortu obrany právě v době, kdy z vojny odcházejí domů i poslední vojáci základní služby, je pro mne — a jistě nejen pro mne — také důvodem k veliké vděčnosti. Moje vlastní dvoletá vojenská služba skončila právě před 40 lety. Přesto si na některá jména i události z té doby živě vzpomínám. 13 vojáků, se kterými jsem se na vojně nějak potkal, se domů nikdy nevrátilo. Tehdy když někdo přišel domů dřív, přišel obvykle s invalidním důchodem.

Další mé poděkování v rámci dnešní bohoslužby patří nyní hudebníkům, paní prof. Jarce Potměšilové, která hraje na varhany, panu prof. Vladanu Kočímu a jeho ženě Haničce, kteří hrají na violoncello. Paní profesorku znám od svých studentských let, s panem profesorem jsem se seznámil, až když jsem sledoval jeho soudní proces. Byl souzen a odsouzen, protože odmítal vojenskou přísahu. To bylo v roce 1987. Dostal tehdy 15 měsíců na ostro. Domů se vrátil dříve, díky amnestii prezidenta republiky, neboť v únoru 1988 to bylo 40 let od Vítězného Února, jak se tehdy říkalo, a k takovému výročí amnestie automaticky patřila. Na podzim téhož roku byl ale zatčen znovu, nyní již jako recidivista, neboť svůj názor na vojenskou přísahu nezměnil. Jeho kariéru trestance ukončila teprve veliká změna v naší zemi — 17. listopad 1989.

Jsem moc rád a vděčný, že manželé Kočí jsou mezi námi, také proto, že mám důvod jejich příběh sobě i vám připomenout. Často nevděčně zapomínáme, z čeho nás Pán Bůh před 15 lety vysvobodil.

Poslední mé poděkování patří vám, kdo jste se k dnešní bohoslužbě dali pozvat, a všem, kdo se za naši duchovní službu modlí. O modlitby církví prosíme při každé bohoslužbě vyslání, sluší se, abychom nyní při bohoslužbě vděčnosti za vaše modlitby poděkovali. Když ale děkujeme, opět a zároveň hned znovu prosíme! Nepřestávejte se za nás modlit! Vaše modlitby nás drží. Díky vám! Amen

Nesmýšlejte vysoko

Biblická východiska křesťanské služby

Sestra Květa Smolíková pracovala dlouhá léta v křesťanské službě v různých sborech církve i v poradním odboru synodní rady. Následující úvaha vyjadřuje, kde vidí biblická východiska křesťanské služby. Úvaha byla proslovena při schůzce křesťanské služby v našem sboru.

Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespolehejte na svou vlastní chytrost. Římanům 12, 16

Epištola k Římanům vznikla mezi roky 54-58 nejpravděpodobněji v Korintu, před Pavlovou cestou do Jeruzaléma. Jde o nejosobnější výklad jeho teologie. Podle sumářů kralických píše Pavel o Božím soudu nad Izraelem, o tom, kdo jsou praví potomci Abrahamovi, o smíření skrze Ježíše Krista, o vysvobození k novému životu, o vysvobození od zákona, životu v Duchu svatém, vykoupení ze smrti, o Izraeli a Božím vyvolení, o tajemství Božího záměru — věru vysoká teologie a převážná slova o Bohu a o jeho zjevení v Ježíši Kristu.

V kapitole 12 se píše: *Protož prosím vás bratří, skrze milosrdenství Boží (Kralických překlad) / Vybízím Vás bratří pro milosrdenství Boží (nový překlad)*. Co Pavel vykládá, co Pavel píše Římanům, je totiž stěžejní výpovědí o Božím milosrdenství v Kristu. To, co od Boha přichází k nám, co od Boha přišlo k nám. Jedenáctou kapitolu Pavel končí slůvkem *Amen* — staň se při nás (konec modlitby). Pak přichází dvanáctá kapitola: služba Bohu v denním životě — od verše 8 do 17. Přečtete si celou kapitolu. Soustředím se na verš 16: *Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. (ČEP) Bud'te ve spolek jednomyslní, ne vysoce o sobě smýšlejíce, ale k nízkým se nakloňující (Kralický překlad)*.

Rozdíl překladu je značný, a tak jsem hledala, proč je to tak přeloženo.

Řekla jsem, že po ústředních teologických otázkách, po nejvlastnější výpovědi, co znamená Boží milosrdenství v Kristu, přichází napomenutí k službě Bohu v denním životě. Velice praktické napomínání, ba požadavky, co víra znamená, jak se víra žije. Slyšeli jsme v kázání, že víra je poslušnost v Pána Boha (Jan Karafiát, důraz Jednoty bratrské, důraz reformovaných) — a tady máme celou řadu napomenutí k poslušnosti. Nejen dvanáctá kapitola, ale i třináctá. V Písmu z mnoha míst známe, že nás Ježíš napomíná: *Kdo chce být první, buď služebník všech* (služebník - doulos - otrok). *Jedni druhých za důstojnější sebe mějte*. Jistě si vzpomenete i na jiné citace. Ve všech těchto citacích i v našem verši je v řečtině a v kraličtině užit přechodník přítomný. To znamená, že děj trvá přes děj následující. Přechodníky jsou užívány důsledně i v kralickém překladu, tak aby se přesně vyjádřil smysl řecké věty.

Kralický: *Ne vysoce o sobě smýšlejíce, k nízkým se nakloňující.*

Ekumenický překlad: *Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám.*

Německý Lutherův překlad: *Neusilujte o vysoké věci, ale držte se (dole) k malým (věcem), g.*

Curyšská bible: *Nezaměřujte se na vysoké věci, ale směřujte k nízkým věcem.*

Anglická reformační: *Nemyslete na vysoké věci, ale sestupte k lidem nízkého stavu.*

Nový anglický překlad: *Nebud'te povýšení, ale stýkejte se (sestupte k) s nízkými lidmi.*

Latina: *S nízkými spolu smýšlejíce (cítíce).*

Francouzský překlad: *Nemějte smýšlení velikášství, ale dejte se přitahovat tím, kdo je nízký.*

Řecký výraz /tapeinos/ přeloženo *nízké* — užívá se o lidech, ne o věcech.

Máme tu tedy hodně různocnění v prekladech a v podstatě už je v tom výklad. Je vidět, že slovo nízký, přídavné jméno bez podstatného, ukazuje k člověku, k lidem, ne k věcem a náš nový překlad to pak doplňuje slovem všední služba. Služba člověku je vztah pomoci, práce, posilování, práce pro druhé, pro jednoho z nejmenších těchto, jak říká Ježíš. Nic navenek velkého, bombastického, ale tichá, obyčejná, vytrvalá všední služba... To se nám obyčejně nechce. Spíš — když už sloužíme — chceme, aby to bylo vidět, aby to mělo patřičný efekt. Co všechno dovede vymyslet naše chytrost. A Pavel končí tento oddíl v následujícím verši napomenutím — *a nespolehejte na vlastní chytrost*.

Tedy bychom se měli konkrétně zastavit sami u sebe. Jak já, jak ty, jak my všichni bratři a sestry, kteří jsme přijali zvěst o Božím milosrdenství, tomu věříme, jak jsme poslušni napomínání apoštola, jak jsme poslušni příkázání, zda sloužíme radostně, *duchem vroucím, v tichosti, dobrotě, ve všedním každodenním životě*. Ne s nářkem, co všechno musíme pro své nejbližší udělat, ne jako oběť a v lepším případě jako otravná práce nebo jako ponižující a zdržující

práce, vždyť přece bychom dokázali třeba nějaké veliké jinačí věci.

Mějte porozumění jeden pro druhého, nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám, nespolehejte na svou vlastní chytrost.

Modlitba: Pane Bože, v Kristu Ježíši náš laskavý Otče, děkujeme Ti a radujeme se z toho, že nás zastavuješ uprostřed našich všedních dní, uprostřed našich obyčejných lidských příběhů a dáváš nám poznávat svou vůli. Děkujeme Ti, že nám nedovoluješ vznášet se vysoko a být plni nadšení, a že nás přidržuješ pěkně při zemi a ukazuješ nám, že máme ve vztahu k svým nejbližším s těmi, se kterými se potkáváme a žijeme, žít radostně a pokojně. Ukazuj nám prosíme v našem životě, co je nejdůležitější, co je nám všem ku pomoci, abychom lépe poznávali tvou pravdu a tvé milosrdenství. Prosíme za náš sbor, za jeho kazatele, dávej nám všem horlivou touhu se sdílet se všemi dary tvé milosti, které nám zaslubuješ. Nedopust', abychom svou liknavostí byli překážkou víry svým dětem, mládeži a všem těm, kteří tebe hledají. Smiluj se prosíme nad námi pro Pána Ježíše Krista, který nám posloužil svým životem i smrtí. Amen.

Květa Smolíková

Táborové historie — úvodní úvaha

Sháním materiál o táborech pro Hrozen a říkám si, proč se vlastně pořádají. Vždyť co práce dá příprava, organizace a samotný provoz tábora, kolik je potřeba tolerance, snahy o domluvu pro překonání problémů, které vyplývají z různosti povah i věku. Těch myšlenek, nápadů, času pro jeden nebo dva týdny, které se nakonec třeba ani moc nevyvedou...

Jsou přece i jednodušší způsoby. Synodní rada nabízí pobyty pro děti i mládež, Chotěboř se zas dobře hodí pro rodiny. Sví ke svým, řeklo by se. A přesto stále, rok

co rok, mnoho sborů včetně toho našeho pořádá společné prázdninové pobyty. Proč tolik lidí vkládá své úsilí do takového projektu, když je to věc tak namáhavá a výsledek nejistý?

A pak mi to došlo. *Společné pobyty, společné úsilí, společná radost, společenství* lidí a Boha. O to tady jde. O využití různosti k jednomu cíli, o propojení a prohloubení vztahů ve sboru. O vzájemnost. O společenství.

Blanka Uličná ■ 5

Anketa mezi sestrami z křesťanské služby (II.)

Po představení staršovstva v zářijovém a říjnovém čísle Hroznu bychom rádi pokračovali s bližším seznamováním členů našeho sboru: tentokrát jsme oslovili sestry z křesťanské služby, aby odpověděly na dvě otázky:

1. Jak dlouho se již věnujete práci v křesťanské službě?
2. Která oblast této služby je vám osobně nejbližší, co v ní považujete za důležité?

V tomto čísle přinášíme druhou část odpovědí. Řazení odpovědí není podle důležitosti ani věku respondentek, ale vychází z toho, jak nám odpovědi postupně docházely. V každém čísle jsou pak jména seřazena podle abecedy.

Zuzana Bruknerová

rok narození 1962
loutkoherečka - svobodné povolání
manžel Vít, děti Mikuláš - 11, Antonín - 8

1. Na schůzky křesťanské služby docházím zhruba od dob, kdy jsem se rozhodla vstoupit do vinohradského sboru, tedy asi 5 let.

2. Za podstatné považuji, že křesťanská služba je modlitební skupina. Mnohé oblasti její praktické činnosti (příprava občerstvení či jídla na neděli, na rodinnou neděli, pastorálku, synod...) mi připadají důležité, protože jsou sborotvorné či pomáhají církvi. Mimořádnou důležitost bych ale připsala pozornosti, kterou věnujeme těm, kteří se najednou přestanou objevovat v kostele anebo jsou už delší dobu mimo sborové dění z důvodu nemoci či jiné slabosti. Také však je myslím dobré, když se věnujeme lidem ve svém okolí, i když nepatří do našeho sboru — a také to považuji za křesťanskou službu.

Jarmila Filipiová

rok narození 1937
referentka v ekonomickém oddělení
manžel Miroslav, děti Pavla, Jan, Jaroslav, vnoučata Anička, Štěpán, Kačenka, Věrka, Antonín, Samuel

Moje služba nebyla snad ani křesťanskou, ale sloužila jsem řadu let (minimálně 20) podle potřeby v kuchyni — při sborových nedělích, víkendech v Chotěboři, při synodech a dalších akcích tohoto druhu ve sboru. Bývaly jsme myslím dobře sehraná parta s Martou Kadlecovou, Ivankou Bícovou a Boženkou Coufalovou.

Marie Frantíková

rok narození 1921
důchodkyně
manžel, 2 děti, 2 vnoučata, 2 pravnoučata

1. Už pár let, neumím to odhadnout, myslím od nástupu br. faráře Dusa.
2. Navštěvovala jsem staré členy a pak jsem pomáhala, co bylo třeba na faře.

Monika Chábová

rok narození 1969
sociální pracovnice
manžel Matěj, děti Marianna a Vavřinec

1. Do křesťanské služby jsem se zapojila asi před 5 lety.
2. Činnost KS se mi líbí jako celek, oblast služby nejsem schopna blíže upřesnit. Ráda se setkávám s lidmi různých generací, což mi toto umožňuje.

Marta Kadlecová

rok narození 1938
důchodkyně
manžel ing. Jiří Kadlec, syn Tomáš, snacha Adriena a vnuci Eliáš a Amos

Na otázku neumím přesně odpovědět. V našem sboru žiji s přestávkou dvakrát jeden rok od svých osmi let. S rodiči jsme se účastnili života ve sboru. Maminka pracovala v křesťanské službě, tehdy pod vedením nezapomenutelné sborové sestry Lydie Čechové a sestry farářové Jeriové a později Moravcové. Poznávala jsem službu a občas i pomáhala. Po svatbě a návratu z Ostravy jsem se začátkem sedmdesátých let zapojila opět. Ráda vzpomínám na rozhovory s bratrem farářem Otrísalem, kterému práce křesťanské služby velmi ležela na srdci. Bylo mnoho sester, které mi byly vzorem služby. Možná nejvíce sestra Čechová, která mi hodně o tom vyprávěla v pozdních letech života, kdy jsem k ní pravidelně 1x za týden docházela. Práce se samozřejmě postupem času velmi mění i díky tomu, že řadu služeb a základní potřeby lidí přebírá stát. Dnes je třeba navštěvovat lidi, vyslechnout je. V případě, že se jim nehodí osobní kontakt, osvědčují se i dopisy nebo rozhovor po telefonu. Ke vzájemnému poznávání a hovorům slouží setkání po bohoslužbách, rodinné neděle a dříve uskutečňované pobyty ve středisku v Chotěboři, kde sestry připravují pohoštění. Jsem vděčná za to, že se do práce KS zapojilo tolik mladých sester, které ke službě přistupují s láskou a obětavostí, a děkuji jim za to.

Anna Kantorová

rok narození 1941
Vojtěch, Markétka

Pomáhám v kuchyňce.

Magdaléna Marešová

rok narození 1972
profese: marketing manager
manžel Ivo, děti Nikola, Johan, Matouš

1. Něco málo přes pět let.
2. Nemám svého favorita. Myslím, že podstatné je dělat právě to, co je v daný okamžik nejvíc třeba. Ale rozhodně za nejdůležitější považuji návštěvy a pomoc potřebným.

Věra Skřivánková

rok narození 1939
sekretářka
manžel, dcera, vnuk

Pomáhám v kuchyňce.

Lucie Slámová

rok narození 1972
t.č. na mateřské dovolené
muž Petr, dcera Marta (3)

1. Mezi sestry z křesťanské služby jsem začala chodit v roce 1996, ve stejném roce, co jsem začala chodit do sboru na Vinohradech. Bylo to první užší společenství sboru, které jsem poznala. Moc si práce sester vážím.
2. Vždy jsem nově překvapena, jak mnoho dostávám prostřednictvím návštěv u lidí, duchovních úvah na začátku každé schůzky křesťanské služby i společného chystání programů.

Ptala se Jana Šarounová

Z historie vinohradského sboru XXIV

Pokračování z čísla 51

1934

Počátkem února roku 1934 pověřilo staršovstvo faráře, aby jednal s bratrem Bičem o jeho přijetí za vikáře, a stanovilo výši jeho platu na 10 000 Kč ročně. V té době se také uvolnil byt v prvním patře a staršovstvo rozhodlo, že bude upraven pro potřeby sborového života. Tento plán (rozšíření sborové místnosti o byt pana Junga včetně potřebných úprav) schválilo koncem února sborové zastupitelstvo. Na jaře byly posouzeny plány architekta Šimka na úpravu sborové místnosti, včetně nákladů na tyto práce. Kvůli získání potřebné částky byla vyhlášena sborová sběrací akce. Dále také zastupitelstvo schválilo povolání vikáře. 7. března byl bakalář Bič zvolen vikářem vinohradského sboru. 22. dubna se konalo sborové shromáždění, na kterém bylo voleno nové sborové zastupitelstvo (60 členů a 30 náhradníků). Na tomto shromáždění bylo usneseno, že napříště (tedy v roce 1937) bude zastupitelstvo (60 členů a 30 náhradníků) vylosováno. Na konvent sbor předkládá návrh na povolání sociální pracovnice pro ženy všech věkových skupin a sociálního postavení. Plat navrženo hradit z poloviny pražským seniorátem a z poloviny synodní radou. 10. května sborové zastupitelstvo volilo nové staršovstvo, do jehož řad nově vstoupili sestra Rysová a bratři Růžička, Kantorek a Doksanský.

Adaptace nových sborových místností byla ukončena 22. srpna. Poté byla provedena jejich kolaudace. Celkový náklad činil 40 246 Kč. V tomto roce bylo ještě provedeno vymalování modlitebny nákladem 7 500 Kč a byla osazena nová pumpa (nákladem 4 500 Kč). Výnos sbírky na opravy činil 43 000 Kč. V září roku 1934 pokračoval vikář ve vypomáhání ve sboru i při výkonu své vojenské služby. V této souvislosti bylo ideově komisi zadáno vypracovat jeho pracovní plán. Poté, co byl po přednesení

podrobné zprávy schválen náklad i provedení adaptace nových sborových místností, bylo ještě rozhodnuto o vymalování vestibulu. Koncem roku 1934 rozhodlo sborové zastupitelstvo o změně stávajícího způsobu sbírky, a to tak, že nadále bude sbírka konána po lavicích do košíků.

1935

V únoru schválilo sborové zastupitelstvo provedení opravy sborového domu nákladem 20 000 Kč. Jednalo se zejména o opravu dvorní fasády, která byla zadána firmě Šimek za 16 775 Kč. V září byl dán a projednáván podnět k založení nedělní školy ve Vršovicích a k pořádání večírků. Za tímto účelem byla hledána místnost. Nově bylo bratrem Bakosem navrženo rozdělit sbor na okrsky a podle nich pořádat návštěvy. Koncem roku uspořádáno školení návštěvovatelů.

Podle zápisků br. V. Chadima zpracoval meh

□ Z jednání staršovstva

Staršovstvo na své pravidelné schůzi 10.3. mělo na programu mj.:

- přijetí sestry Jitky Krupičkové za členku sboru;
- přípravu výročního sborového shromáždění, zejména záležitosti spojené s předložením zprávy o hospodaření za rok 2004 a návrhu rozpočtu na rok 2005;
- projednání finančních vztahů mezi kazatelem a sborem (otázka nájmu, telefonních hovorů a služebních cest), jejich úpravy formou dohod a způsobu prezentace při výročním sborovém shromáždění;
- přijetí poděkování od rodiny Daňů za dar na rehabilitační lůžko pro nemocného syna.

(es)

□ Pozvání k naději

Pozvání k naději je tématem Setkání křesťanů, které se bude konat v Praze o víkendu 17.-19. června 2005.

Vybrala jsem podstatnou část dopisu bratra synodního seniora a synodní kurátorky, abyste byli seznámeni s plánovaným průběhem tohoto setkání.

Milé sestry, milí bratři,

v církevním tisku jste nejednou mohli najít informaci o přípravách ne Setkání křesťanů, které se bude konat v letošním roce v Praze. Toto setkání navazuje na tradici Setkání křesťanů z Německa, Polska, Česka a Slovenska, která se od r. 1991 konala pětkrát, vždy na pomezí těchto čtyř zemí. Organizace se letos poprvé ujímá ČCE...mimo příhraniční oblast, tedy přímo v hlavním městě...

V pátek a v neděli se hosté účastní programu bohoslužeb v místních sborech a farnostech. V sobotu proběhne centrální program ve středu Prahy, který bude obsahovat biblické práce na různých místech, po nich bude celý den příležitost k představení různých organizací a aktivit v rámci prodejních a informativních stánků na Ovocném trhu a Jungmannově náměstí, odpoledne pódiové diskuze, přednášky, divadelní představení, hudební pořady v kostelech, sborech a dalších místech v centru Prahy. Svůj vlastní a velmi bohatý program bude mít mládež na Střeleckém ostrově a také děti v kostele u Martina ve zdi. Jediné shromáždění, kde se sejdou všichni účastníci, se bude konat v 17 hodin na Ovocném trhu a bude ho přímým přenosem vysílat Česká televize. Večer plánujeme další koncerty a jiná vystoupení na různých místech v centru v rámci „Noci otevřených kostelů“.

V ohláškách jsme vás již žádali, zda byste neposkytli na dvě noci (z pátku na sobotu a ze soboty na neděli) nocleh některým účastníkům setkání. Jde o bratry a sestry jak z našich nebo bratrských sborů z Čech a Moravy (starých nebo mladých,

jednotlivců nebo rodin), tak ze zahraničí. Uvítáme každou nabídku a budeme vám vděční. Bude dobré, když ubytovatel poskytne i snídani. Pokud více lidí bude ubytováno v rámci našeho sboru, můžeme připravit společnou páteční večeři, na kterou bychom pozvali i členy našeho sboru. Jde o to, abychom návštěvníkům zajistili sborové zázemí a seznámení s našim sborem. V neděli se někteří zúčastní našich bohoslužeb.

Mimo ubytování hostů, také i vás všechny zveme k tomuto setkání. Zapište si datum 17.-19.6. do svých kalendářů.

Kdyby měl někdo zájem o organizační a pořadatelskou službu, hlaste se u mne nebo v kanceláři sboru co nejdříve. Každého rádi zaměstnáme.

Víc informací o celé akci ráda předám těm, kteří budou mít zájem, také přihlášky jak pro ubytování, tak pro účast.

Alena Zikmundová

□ Setkání konfirmandů

V pátek 4. března se ve sborovém sále díky dobrému nápadu a organizačnímu úsilí Magdy Mandíkové–Jelínkové a Evy Smolíkové–Šormové sešlo 18 konfirmandů našeho sboru z let 1971 až 1981.

První program: Spolu s těmi, kteří se vídají při vinohradských bohoslužbách skoro každý týden, besedovali po krátkém biblickém programu i ti, se kterými jsme se neměli příležitost setkat již neuvěřitelných více než dvacet let.

Druhý program: Vlastní vzpomínky a hodnocení jsme konfrontovali se zápisy v knize konfirmovaných, ve které si o nás br. Otřísal vedl podrobné záznamy až do druhé poloviny osmdesátých let.

Třetí program: Nechyběl.

Rozešli jsme se v naději, že příště se sejdeme dříve než za 25 let.

kub

□ Adopce na dálku — zpráva pro staršovstvo

Projekt Adopce na dálku běží od roku 1993, ve východoafrické Ugandě od roku 2001 a náš sbor se k němu připojil po několikaměsíční debatě v březnu 2004. Adoptovali jsme 13 letého chlapce George Kasule z početné rodiny protestantského vyznání.

Všechny podstatné informace byly zveřejněny ve sborovém dopise a v časopisech Hrozen v číslech 4-10, takže bych jen velmi stručně shrnula nejdůležitější události, jak šly za sebou.

Nejprve jsme v březnu zakoupili videokazetu Uganda, která byla promítána 18.4. na faře a později i půjčována domů, nyní je stále k zapůjčení u sborové sestry. Kazeta stála 410 Kč.

V dubnu byla odeslána částka 7.000 Kč ze sborových peněz a zároveň se rozběhla archová sbírka, která probíhala až do konce roku 2004.

V květnu začal George chodit do školy.

V srpnu jsme od něj dostali první dopis, který byl nakopírovaný rozdan všem adoptivním rodičům a před vánočními přišlo i vánoční přání, které je na chodbě ve slozce adopce volně k prohlédnutí. Já jsem mu také poslala první dopis a vánoční přání a zároveň jsem prostřednictvím Hroznu vyzvala ostatní, aby se ke korespondenci připojili. V nejbližší době by nám měla přijít kopie vysvědčení, protože George ukončil „4. třídu ZŠ“, teď má dvouměsíční prázdniny a 1. týden v únoru mu začíná 1. trimestr 5. ročníku.

K adopci se připojily sestry Bružová, Hradecká, Kyselová, Melicharová, Pírková, Poláková, Střelbová a tito manželé a rodiny – Bícovi, Chábovi, Fučíkovští, Janečkoví, Kadlecovi, Marešovi, Paynovi, Slámovi,

Šarounovi, Šilarovi, Tomkovi a Zikmundovi st. i ml. Všichni jmenovaní zároveň přislíbili finanční pomoc i v následujících letech.

I přes tak malý počet adoptivních rodičů se nasbíralo 16.746 Kč (a to včetně výtěžku z koncertu 4.146 Kč, za což děkujeme Pavlu Coufalovi). Z této částky se 7.000 vrací do sborových peněz, další 2.500 jsme rozdělili po dohodě na schůzi KS tak, že pošleme 1.500 na stavbu První české nemocnice a školy pro porodní asistentky v rovníkové Africe a dalších 1.000 Kč jako dárek navíc našemu chlapci.

Na kontě tedy zůstalo 6.836 Kč. Pokud by se i tento rok vybralo hodně peněz, můžeme uvažovat o adopci dalšího dítěte. Mezinárodní Charita brzy vypraví do jihovýchodní Asie průzkumný tým a zřejmě rozjede projekt Adopce na dálku i tam, takže bych doporučovala případné další dítě adoptovat z této oblasti.

Jana Fučíková

□ Burza

Mateřské centrum při našem sboru pořádá **ve středu 27. dubna 2005 od 13.00 do 18.00** burzu dětského a juniorského oblečení, obuvi, školních a sportovních potřeb, knížek, hraček, atd.

Příjem věcí: úterý 26.4. 16.30 –19.00
Prodej věcí: středa 27.4. 13.00 –18.00
Výdej věcí: středa 27.4. 18.30 –19.00

Přijímají se jen věci čisté, nezničené a prodejné. Vyhrazuje si právo věci nepřijmout. Limitováno do 25 ks na osobu. Za každou přijatou věc se vybírají 2,- Kč, z celkového prodeje se strhává 10%.

Výtěžek je věnován ve prospěch mateřského centra. Prosíme, mějte připraveny drobné peníze a seznam věcí bez číselných položek.

□ Sborové akce v dubnu

Pondělí	4.4.	16.30	schůzka křesťanské služby
Úterý	5.4.	14.30	setkání nejen pro starší věkem: M. T. Zikmund – H.Sienkiewicz : Křížáci
Čtvrtek	7.4.	19.00	Límská liturgie s vysluhováním VP v Korunní 60
Pondělí	11.4.	19.00	schůzka hospodářské komise
Čtvrtek	14.4.	19.00	schůze staršovstva
Sobota	16.4.		sborový výlet na Kounovské řady, podrobnosti budou na nástěnce v 1. patře
Úterý	19.4.	14.30	setkání nejen pro starší věkem: M. T. Zikmund – O Komenského Všenápravě
Čtvrtek	21.4.	19.30	schůzka střední generace: M. Semín – O třech papežích: Pius X., XI. a XII. a jejich vybrané encyklyky
Středa	27.4.	10.00	divadelko pro děti

Biblické hodiny se konají každou středu od 19.00 hodin.

10.4. na 3. neděli velikonoční bude hostem dr. Alison Elliot – moderátorka Skotské presbyterské církve. Během bohoslužby bude zpívat pěvecký sbor Jeroným.

V měsíci dubnu bude při každé bohoslužbě vysluhována Večeře Páně.

26. a 27.4. proběhne v sále v 1. patře burza dětského ošacení.

29.4 – 1.5. náš sbor navštíví skupinka sester a bratrů ze sboru v Pržně.

1.5. se koná rodinná neděle, program zajistí hosté, oběd a pohoštění místní.

V neděli 5.6. se chystáme na sborový autobusový zájezd do Liberce a okolí. Ráno se společně zúčastníme bohoslužeb v libereckém sboru ČCE a potom budeme pokračovat výletem. Zájemci necht' se hlásí u sborové sestry do 24.4.

□ Provoz farní kanceláře

Úřední hodiny sborové sestry:

pondělí	8.00 — 12.00
úterý	8.00 — 12.00
středa	12.30 — 15.00
čtvrtek	8.00 — 12.00

Pastorační hodiny faráře:

pondělí	9.00 — 11.30
středa	9.00 — 11.30
čtvrtek	18.00 — 19.00
pátek	volný den faráře

Tel. do kanceláře: 224 253 550, mobil: 775 243 550

Hrozen vinohradského evangelického sboru

Vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 18. každého měsíce. Redakční kruh tvoří **Matěj Cháb** (chab@idealtour.cz), **Miloš Lešíkar**, **Petr Sláma** (slama@etf.cuni.cz), **Jana Šarounová** (sarounova@quick.cz) a **Blanka Uličná**. Tiskovou verzi připravuje **Tomáš Osladil**, internetovou **Jan Šaroun** (saroun@quick.cz). Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy pošlete na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné.**